

прилѣпа. Като си расперея дългытѣ прѣсти отъ преднитѣ краища, прилѣпѣтъ обтѣга кожицата що ги съединява, и става нѣщо като крылѣ; като маха съ преднытѣ си краища, прилѣпѣтъ хвърка и хвърка твърдѣ бърже насамъ нататакъ. Като си събере крылѣтѣ прилѣпѣтъ ходи по земята, като са залавя съ некѣтя отъ голѣмыя си прѣстѣ на преднитѣ краища и съ нѣгтѣтѣ, които има на сѣкы прѣстѣ на заднитѣ си крака. По земята прилѣпѣтъ, твърдѣ мѣчно ходи, а много по-лесно са покачва и на най-стрѣвната стѣна пакъ съ помощта на негтѣтѣ си. Съ негтѣтѣ на заднитѣ си крака са залавя за каквото и да е; освѣнѣ туй, като са тѣй залови, преднитѣ му краища т. е. крылата, които му са нуждны да са отърва съ тѣхъ отъ бѣда, оставатъ свободны. Ей защо прилѣпѣтъ, кога ще спи, окача са надолу съ главата, като са залови у какво-годѣ съ негтѣтѣ на заднитѣ си крака. Прилѣпѣтъ ако и да види денѣ, но необыча видѣлината, затуй той и спи денѣ, а нощѣ хвърка, и търси ловѣ. Цѣла зима прилѣпѣтъ висе надолу съ главата и стои на мрътвило та спи. Лѣтѣ, като хвърка нощѣ, прилѣпѣтъ хвърчешкомъ истребва множество вредны пеперудкы, бѣзуныцы, мухы, комари и разны насѣкомы. Тѣй създательтѣ постоянно са гриже за человекъ: челѣкъ си легне да си спи, а тамъ наченватъ да работятъ за него жебытѣ и прилѣпѣтъ, като замѣнуватъ тѣзи слугы на человекъ, които сѣ работили презъ деня. И защото прилѣпѣтъ не са храни съ нищо друго, освѣнѣ съ насѣкомы, затуй и съвършено правилно го наричатъ *насѣкомобдно* животно. Прилѣпѣтъ работи нощѣ неуморно; нему му пречи нѣ хвърканьето само много силныя дѣждѣ, а малѣкъ дѣждѣ не му додѣва: летателната му кожи-